

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 3 februari 2011

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 42.105/II/PN
LR/MM

In zitting van 21 januari 2011 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht tegen de federale politie onderzocht. De klager stelt dat op 8 juli 2010 in Antwerpen ter hoogte van het Albertpark leden van de federale politie aanwezig waren (in reserve) om desgevallend te kunnen optreden bij eventuele rellen naar aanleiding van een “collectief jongerendrinkgelag” (zogenaamde botellón). Dat vernam hij van een politieinspecteur die hij uit nieuwsgierigheid aansprak om te weten wat er aan de hand was. Een aantal leden die hij aansprak zouden hem niet in het Nederlands hebben kunnen antwoorden.

Op de vraag van de VCT om toelichting antwoordde u het volgende:

“Op 8 juli 2010 werden in Antwerpen twee bewijsteams met staf, één bus Aangehouden Personen en twee sproeiwagens ingezet.

De leden van de twee bewijsteams waren Nederlandstalig met uitzondering van één inspecteur die weliswaar een heel goede kennis bezit van de Nederlandse taal.

De chauffeur en de begeleider van de bus waren Franstalig waarbij de chauffeur over een heel goede kennis van het Nederlands beschikt.

De bemanning van de twee sproeiwagens was samengesteld uit Franstalige en Nederlandstalige personeelsleden.

*Onverminderd voorgaande wens ik te beklemtonen dat de inzet van gemengde ploegen (waarbij de dienstchef en een meerderheid van het personeel de moedertaal bezitten overeenkomstig de regio van inzet) enerzijds een wens(verbetering van de samenwerking) en anderzijds een noodzaak is (punctueel gebrek aan personeel/aantal opdrachten)”.
o
o*

Uit de klacht blijkt niet dat het contact tussen klager en de politie in het kader van een concrete aan de gang zijnde operationele actie of interventie van de politie verliep, in welk geval de richtlijnen zeker in het Nederlands hadden dienen te worden gegeven. De VCT is van oordeel dat een soort toevallige informele babbelen tussen een enigszins nieuwsgierige voorbijganger en een lid van een in reserve gehouden politieploeg, niet als zodanig kan worden gekwalificeerd.

Zij acht met eenparigheid van stemmen min twee tegenstemmen van leden van de Nederlandse afdeling (*) **de klacht ontvankelijk maar niet gegrond.**

(*) Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling dezer werking, hebben twee leden van de Nederlandse afdeling hun stemming als volgt gemotiveerd.

Zij zijn van mening dat de paraatheid van leden van de federale politie i.c. wel degelijk als een interventie te begrijpen valt, weliswaar met preventief karakter.

Zij zijn van oordeel dat er bij voorbaat geen sprake kan zijn van een louter informeel gesprek tussen een voorbijganger en dienstdoende inspecteurs. Het komt deze inspecteurs weliswaar toe te oordelen of de vragen die door de voorbijganger gesteld zijn, betrekking hebben op hun reden om daar aanwezig te zijn.

Zo dit het geval is en zo zij vanwege de dienstdoende hiërarchische overste op het terrein en in overleg met de lokale politie, onder wie zij op dat moment ressorteren, toelating krijgen om een voorbijganger op zijn vraag relevante informatie te verschaffen, behoren federale politieinspecteurs, -onderofficieren en -officieren bij opdrachten te Antwerpen het Nederlands machtig te zijn. Het kunnen verstrekken van juiste informatie in de correcte landstaal, in casu het Nederlands, is inherent aan hun taak als politieinspecteur. In alle andere gevallen kunnen zij volstaan met 'geen commentaar' of kunnen ze zwijgen of eventueel doorverwijzen naar hun onmiddellijke overste of de lokale politie.

De wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is van openbare orde en kan dus niet afhankelijk worden gemaakt van het al dan niet formele karakter van gesprekken tussen politiebeambten en al dan niet toevallige voorbijgangers. Zij kan evenmin afhankelijk zijn van wie het initiatief voor het gesprek nam, de agent dan wel de particulier die zijn behoefte aan een concrete richtlijn van de agent of een meer algemene behoefte aan inlichtingen tot uitdrukking brengt.

Om al deze redenen achten zij de klacht gegrond. De politieinspecteurs die werden gevat door de particulier hadden zonder uitzondering het Nederlands moeten gebruiken in hun betrekkingen met de klager.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.